

Dette kunde nu den høitagtede Minister, mener jeg, have nogen Grund til at vente, om ikke med Hensyn til alle disse Forslag, saa dog med Hensyn til nogle af dem, hvis han selv havde stillet andre Forslag ved Siden af; men da han ikke har gjort dette, forekommer det mig, at det ikke vilde være en rigtig Fremgangsmaade af Thinget at gaae den Vej. Hvad den høitagtede Minister vil, har han ganske vist sagt os, men jeg tvivler om, at ret mange Medlemmer saaledes have kunnet følge hans Udtalelser, at det staaer klart for dem, hvilke alle de Forslag ere, paa hvilke han ikke kan gaae ind. Jeg troer derfor, at det vil være en saare naturligt og rigtig Stilling, Thinget vil indtage, saafremt det lovrigt finder Udvalgets Forslag antagelige, naar det stemmer for disse Forslag og lader Udvalget og Finantsministeren see til at komme overeens inden 3die Behandling. Dette forekommer mig at være den praktiske Vej at gaae; thi forklæster man Udvalgets Forslag, maa det deri see et Fingerpeg om, at Thinget ikke agter at foretage Videre i Sagen, og det vil da sige til sig selv: Vi kunne lige saagodt lægge Hænderne i Skjød og lade Ministeren raade. Saaledes maa Udvalget betragte Sagen, saafremt det ærede Thing nu stemmer imod vore Forslag. — Med disse Ord skal jeg saaledes overlade til Thinget selv, hvorledes det vil stille sig for Dieblisset til dette Spørgsmaal. — Jeg skal endnu kun sige et Par Ord med Hensyn til Forslagene om Revisionsbestemmelsen; der ligger en 3—4 Stykker for mig, og det er ligegyldigt, hvilket af dem jeg tager, thi de ere alle eenslydende; jeg har nu her faaet fat paa det af dem, der er stillet til Lønningsloven for Udskrivningscheferne og Monstringbestyreren i Kjøbenhavn. Den høitagtede Minister har givet dette Forslag en lille Ubefaling, ledsaget med et Suk. Ja, den høitagtede Minister maa lidt sulke ved saadanne Leiligheder, men han føler vist selv her, at det ikke vil nytte ham Noget. Jeg skal nemlig minde om, at der er fremkommet et Regjeringsforslag, som rigtignok ikke er forelagt af den høitagtede Finantsminister, men af Justitsministeren, og som angaaer Revisionen af Lønningsloven for Landsoverretten og de

andre Domstole undtagen Høiesteret, og at der i Motiverne til denne Lov staaer, at Lønningsloven angaaende Høiesteret ikke er bleven forelagt, fordi der ikke i den findes nogen Bestemmelse om, at den skal revideres. Her seer man altsaa, hvorledes Regjeringen betragter denne Sag; naar der ikke i en Lønningslov findes en Bestemmelse om, at den skal revideres, kommer Regjeringen ikke frem med den. Den er kommen frem med en Lønningslov for Landsoverretten, Politiretten, Overretten i Viborg og Sø- og Handelsretten, fordi der i Loven angaaende dem findes en Revisionsbestemmelse, men Loven for Høiesteret har, som jeg troer, tilfældigviis ikke en saadan Bestemmelse; og derfor kommer man ikke med den. Dette maa være et yderligere Fingerpeg for Thinget til ikke at stemme for det Forslag, der er fremkommet om at stryge Revisionsbestemmelsen.

C. B. Nyholm: Naar den ærede Ordfører i sit sidste Foredrag antydede; at den høitærede Finantsminister havde stillet sig anderledes til Loven her i Salen; end han havde gjort i Udvalget, saa troer jeg, at den ærede Ordfører har taget feil eller rettere er kommen til at sige noget Andet, end han egentlig vilde. Den høitærede Finantsminister udtalte nemlig i Udvalget, vistnok med stor Velvilje og Smøbekommen i Formen, men dog, hvad der ogsaa stemmer med Protocollen, bestemt, at han modsatte sig Forandringer med Hensyn til Dvertoldinspecteurposten i Kjøbenhavn, og ligeledes udtalte han sig bestemt mod at sætte 1,200 Rd. som Grænse for Pensionsberettigelse, ligesom han overhovedet var mod de foreslaaede Lønningers Nedsættelse. I Realiteten var altsaa den høitærede Finantsministers Stilling væsentlig den samme der Gang som nu. Derimod kan jeg ikke nægte, at i formel Henseende var hans Stilling den Gang noget anderledes, idet den høitærede Minister jo idag med saa megen Skarphed har udtalt sig mod vort Standpunkt, og det havde maaskee havt sin Betydning, om han havde udtalt sig med samme Skarphed i Udvalget.

Ordføreren: Maa jeg med Hensyn til, hvad den høitærede Finantsminister har